"ତୁ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟବାନ୍, କାରଣ ତୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତତେ ଛାଡ଼ପତ୍ର କରିଦେବା ପାଇଁ ରାଜିଅଛି" !

ମୁଁ ହରିରାମ ସାହୁ (ଛଦ୍ମନାମ) । ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ବାଙ୍କୀ ଅଞ୍ଚଳରେ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭଳି ସୁନ୍ଦର ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ ଦେଖିଥିଲି । ବିଧିର ବିଧାନ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । କଥାରେ ଅଛି ଦଇବ ଦଉଡ଼ି ମଣିଷ ଗାଈ । ଭାଇ ମୋର କଟକରେ ପୋଲିସ୍ ଚାକିରୀ କରନ୍ତି । ଭାଇଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବା ସମୟରେ ଭାଇଙ୍କ ପଡ଼ିସା ଘର ଝିଅ ସହିତ ମୋର ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା । ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ଧିରେ ଧିରେ ଏହି ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଦୈହିକ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଫୁଟିଲା ଫୁଲ ଜଗତ ବାସିବ । ଧିରେ ଧିରେ କଥା ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକ ଆଭାଷ ପାଇଲେ । ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ମତେ କହିଲା ଯଦି ମତେ ନେଇ ପରିବାର କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛ ତେବେ ଘରେ ମୋତେ ମାରିଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଏହି ଜାଗାରୁ ନେଇଯାଅ । ତାର କଥା ଶୁଣି ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ନୋଟାରୀରେ ବିବାହ କରି ଭୁବନେଶ୍ୱର ୟୁନିଟ୍ -୮, ସ୍ଥିତ ଥିବା ନେହେରୁ ବସ୍ତିରେ ଘରୁ ଲୁଚି ଆସି ରହିଲୁ । ମୋ ପରିବାର ଲୋକ ଭଲପାଇ ବିବାହ କରିଛି ବୋଲି ମୋତେ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲି ଏକ ବିଲଡର୍ ସଂସ୍ଥାରେ । ସେତେବେଳେ ବିଲଡର୍ ଗୁଡ଼ିକରେ କାମ କଲେ ଭଲ ଦିପଇସା ଲାଭ ମିଳୁଥିଲା । ପଇସା ରୋଜଗାର ପରେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ମୋତେ କହିଲା ସେ ପାଠ ପଢ଼ିବ ବୋଲି । ତାକୁ ମୁଁ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲି ଯେ, ତାର କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକମତ ହୋଇ ଦିନରାତି ଏକ କରି ପରିଶ୍ରମ କଲି ଏବଂ ପି.ଏଚ୍. ଡି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ମଧ ପଢ଼ାଇଲି । ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଭଲମନ୍ଦ ଦାୟୀତ୍ୱ ମଧ ନେଲି । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇ ଛୁଆ ମଧ କରିଲୁ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ପୁରୀର ଏକ କଲେଜ୍‌ରେ ଲେକ୍‌ଚର୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ବିଲ୍‌ଡର୍‌ମାନେ ଧରା ହୋଇ ଜେଲ୍ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଆମର ରୋଜଗାର ମଧ କମି ଯାଇଛି । ମୁଁ ଏବେ ଆଉ ଜଣେ ମାଲିକଙ୍କ ପାଖରେ କାମ କରୁଅଛି । ମାତ୍ର ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ବଡ଼ ଚାକିରୀ କରୁଛି ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ମୋତେ ସ୍ୱାମୀ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରୁଛି । ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ମୋ ସହିତ ଶାରିରୀକ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁନାହିଁ ଏବଂ ଛୁଆ କଥା କହିଲେ କହୁଛି ତୁମ ଛୁଆ ଡ୍ରାଇଭର୍ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀର ମୁହଁ ଚାହିଁ ମୁଁ ବାପା ମାଆ ଭାଇବନ୍ଧୁ କାହାରି ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିନଥିଲି । ମାତ୍ର ଏବେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ ହେବା ପରେ ମୋର ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁର କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେବାପାଇଁ । ଯଦି ଭଲରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ନଦିଏ, ମୋ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଅପରାଧିକ ମକଦ୍ଦମା କରି ଜେଲକୁ ପଠାଇଦେବେ ବୋଲି ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପାମାଆ କେହି ମୋତେ ପଚାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଭରଷା କରିଥିଲି ସେ ଏବେ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ଯେ, ଯାହା ସହ୍ୟ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ । ଦୁନିଆରେ ମୋର କେହି କେଉଁଠି ଆଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଯୁବକ ସମୟରେ ଅର୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ପଛରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିସାରିଛି । ଏବେ ମୁଁ ଦାଣ୍ଡର କାଙ୍ଗାଳ । ମହିଳା ପୋଲିସ୍, ଆଇନ୍‌ଜୀବୀ ମୋତେ କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେନାହିଁ ବୋଲି ସିଧା ମତବ୍ୟକ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଜଣେ ନାମୀ ଆଇନ୍‌ଜୀବୀ ମୋତେ ହସି ହସି ତାଚ୍ଛଲ୍ୟ କରି କହିଲେ ଯେ, "ତୁ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟବାନ୍, କାରଣ ତୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତତେ ଛାଡ଼ପତ୍ର କରିଦେବା ପାଇଁ ରାଜିଅଛି" । ସେ ପଚିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦରମା ପାଉଛି । ତୋ ପାଖରେ କାହିଁ ରହିବ ବୋଲି ତୁ ଭାବୁଥିଲୁ । ଯଦି ସେ ଚାହୁଁଛି କୌଣସି ମାମଲା ନକରି ତତେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେବାପାଇଁ, ତେବେ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି ତା କଥାରେ ହଁ ଭରିଦେ । ଏଠାରେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ, ଆଇନ୍‌ଜୀବୀ, ରାଜନେତା ଓ ସର୍ବଶେଷରେ ସମାଜୀକ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ କଣ ପାଇଁ ସମ୍ମାନର ସହ ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ.........???

ବ୍ୟୋମକେଶ ତ୍ରିପାଠୀ (ଆଇନ୍‌ଜୀବୀ)
ପୁରୁଷ କମିଶନ୍ (ଆବାହକ)
ମୋ- ୯୪୩୭୧୬୪୩୯୯

ବି.ଦ୍ର: ଆପଣଙ୍କ ଜାଣତରେ ଯଦି କେଉଁଠି ପୁରୁଷ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହେଉଛି ତେବେ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଆମେ ଆଇନ୍‌ଗତ ସହଯୋଗ କରିବୁ ।